

Աղվ՝ Կեսարիա էր, ի հուման, կեդրոն դպրութեանց և գիտութեանց յորս վարժելու կ'երթային մեր նախնի մատենագիրք, ինչպէս Զենոռ Գլակ, Ներսէս Պարթև, և այլն. հոն կեսարիոյ մէջ՝ մերս Ս. Լուսաւորիչ մէծցաւ և իւր եկեղեցական կարգը ստացաւ. հոն կեսարիա՝ մատա կեսարու գուապարացաղթ բանակն: Ի Կաղագովիթա ծնած ու սնած են եկեղեցւոյ Հայրեր, Բարսեղ Հայրապետ⁽¹⁾, Գրիգոր Նազիանցացի, Եւսեբիոս, և այլն: Կոսպագովիթա տուած է ազգիս կաթուղիկուներ, պատրիարքներ, վանահայրեր, առաջնորդներ, քաղաքագլուխներ, ինչպէս Կոստանդիին Բ. կաթուղիկոս Սոոյ (ԺԳ. գար) ⁽²⁾, Մատթէոս կաթուղիկոս (ԺԸ. գար) առան Կիլիկիոյ՝ Սարի մականուանեալ (նախ կաթուղիկոս Սոոյ, յետոյ պատրիարք Երաւաղիմայ), Եսայի պատրիարք Երաւաղիմայ (ԺԹ. գար) (Թալասցի), Պօղոս Եպիսկոպոս Պարագօչեան (Տէրէվանքցի)⁽³⁾ առաջնորդ Նիկոմիդիոյ և նօրոգ հիմնագիր Արմաշու վանուց (ԺԹ. գարու սկիզբն), Զարդար օղլու Կարապետ Գօնապաշը (քաղաքագլուխ) (գարուս Կիսուն). Հոչակաւոր Երեսիփամաններ, հրապարակագրեր, իսրագրեր, ինչպէս Ն. Ռուսինեան, Կ. Փանոսեան, և այլն. Ժողովրդական առուլներ, ինչպէս Սէյրի-պապա, Էլ-Փազի, Էկեահի, Մահճուպի⁽⁵⁾ քաջնկարիչ, որպէս պատկերահան Արմոն⁽⁴⁾. ուսումնառունք ամբոյ, ինչպէս Սէրվերեանք (Տէրէվանքցի). Հանրածանօթ գրամմատէրներ, բարեհամբաւ ու ազգանէլ վաճառականներ, որպէս էսաեան, Կիւլգինկան (Թալասցի), և այլք⁽⁵⁾. քաղցրածայն գլուխեաններ, ինչպէս տիրացու Պետրոս Գալֆա. որախօս զուարձաբաններ, որպէս Տէլի Կարապետ. հանճարեղ արհեստաւոր, ինչպէս Քալվահան Մկրտիչ աղա. սկերծախօս փաստաբաններ, ճարտար բիշկներ, և լն. և լն. և լն.: Հոն այդ պատմական գետնոյն վերայ կը գտնուին Կեսարիա, Մաժաքն Խորենացւոյն, Ս. Կարապետի վանքն բազ-

(1) Արդեսափ (լըթիան) գիմաց կոյ լեռ մը ուր այն հոյսրացիւուը տեսած է երազ Յուլիանոսի (Կեսարացիք Զար Լիանոս կ'ըսեն) և սոսին : Հոյք Բարսեղ Հայրապետացը կ'ըսեն . Թուրքք Ալի տաղը կ'անուանեն իրենց յատուկ աւանդութեան մը համեմատ :

(2) Սա պրօնազործ ամուսանեալ կաթողիկոսն է որ երկից վարած է կաթողիկոսական պաշտօնը. առաջին անգամ 1287ին յաջորդած է Յակոբ Տ. Տարտոնացոյ կամ՝ Կայուցուց և կոմ գիտականին. զրկուելով Հայոց պետական ալժոռէն, իրևն յաջորդած է Ստեփանոս Դ. Հռոմեացից (1290): Երկրորդ անգամ բարձրացած է յաճոռ 1306ին յաջորդ ելով Գրիգոր Լ. Անուարից ոյն. Սան այս Պրօնազործն կոստանդնիբն ոմանք Ուսեցի կ'ըսն, այլը Կառավարէցի և ոմանք կեսարացի . չը գիտենք ո՛րն է Ճիշդն. Հստ որում շատ ժարակաբներու ետին կաթողիկոսական ցանկերու մեջ կեսարացի յորշորջուտն է, մեք ևս կեսարացի կ'նեթաղբեմք լինել մինչեւ որ ստուգապէս հստատառուի թէ ո՞ր տեղացի է:

(3) Ալշուղիներու կողմանէ կեսարիա կը գերազանցէց հին Գողթան գաւառն, իսկ Գողթն իւր երգինները կը պարտեր իւր գինաւեւտ Հոգայն, իսկ կեսարիա Ա. կարապետի, ուստից կը խնդրեն ուխտիւք աշուղիներ տաղն ու տաւիղ: Վերջնաշնորհեալք ամենքն ալ Հայ են, բայց իրենց բանաստեղծական գրուուք թուրքերէն: Աէլիփսապաէն հատակտորք կան մեր բոլ:

(4) Կ. Պօլսոյ և դրեթէ բովանդակ Տաճկաստանի նա-
զամք կհասրացի են :

(5) Կեռաբացի տղայոց ուշիմութիւնն այնքան ու-
նուանի է որ կ. Պօլսոյ վաճառականք ու խանութպանք
ասկից 40—50 տարի առաջ մինչև Հայտար բաշխէն
անդին Ալբրիխ Զեմեկին ընդ առաջ կ'երթան եղեր Փո-
քուն Ասիզ Կարաւանին , որպէս զի կեսարացի տղայ-
ներն եթէ կան՝ ժամ առաջ իրենց գործին առնեն : Ար-
դէն կեսարացւոց առեւտրոյ մէջ ունեցած ուշիմու-
թիւնն ամենուն յայտնի է , չետեւբար աւելորդ . այդ
մասին երկարաբանել :

մագարեան, Եանար բաւէ Յունաց, Ակելոն-դիսոսի համին, և լ. և լ. : Խոկ հողին տակի թաքուն ինչե՞ր շը կան . մշակին գութանն, պարտիզանին բրիչն յաճախ դուրս կը բերեն սափորներ մեռելական, զանազան հին ու թանկագին դրամներ, արձանի բեկորներ, և լ. և լ., որք խոր հնութեան մը դրօշմը կը կրեն :
Գալով ներկային, բաւական ուրախառիթէ բազգատամամբ շատ տեղերու, կրթական ու առեւտրական կրկնակի տեսակի տներով։ Մասնաւոր հոգածութեամբ Ազն. Էսաւեան հարազատաց և անխոնջ ջանիւք վիճակին բարեխնամ առաջնորդ Գեր. Տրդատ վարդապետի (բնիկ Կեսարացի), երկու տարիէ ի վեր Ս. Կարապետի Վանուց մէջ հաստատուած է վարժարան մը որ վարժապետներ, վարդապետներ ու քահանայներ պիտի ընծայէ բավանդակ վիճակին։ Սմէն գիւղի մէջ արդէն խոկ կան դպրոց մը և եկեղեցի մը ուր այսօր կը վարժապետն ու կը վարդապետն առաւել կամ՝ նուազ զարդացեալ անձինք, որոց վաղիւ պիտի յաջորդեն Գեր. Պալեանի ձեռնասուն սանունք։ Կեսարացի մանկունք մեծ յառաջդիմութիւն ցոյց կուտան ուսման մէջ։ Մինչ տակից 10 տարի առաջ թրքերէն միայն գիտէին և հայերէն բառ մ'խոկ չէին հասկընար, այսօր ամէն դպրոցական մաքուր հայերէն կը խօսի ու կը գրէ քիչ շատ։ Գաւառին թուրքերն ու Յոյներն ևս Հայոցմէ վարչեն մնար կրթական տեսակէտով։ առաջինք ունին բազմաթիւ թիւշիյէներ, զինուորական վարժարան մը, ամէնքն ալ վեհ։ Սուլթան Համիտի օրով բացուած, խոկ Յոյնք՝ բաց ի նախնական կրթարաններէ՝ 1872 էն ի վեր հիմնած են եկեղեցական բարձրագոյն վարժարան մը 10-15000 սոկով։ Գալով առեւարոյ, ապօւխտն (պատրժութան), երշիկն (սուճուութ), թէե աս ոչ այնքան համենդ որքան կ. Պոլսեցի Հայ կանանց պատրաստածն, արիոնն, գաղի խէմը (գլուրէն), ալաժահրին (ձիհրէն), մորթն որք գլուսաւոր արդիւնաբերութիւնը կը

աշխատութիւնն որ յիշեալ գաւառին պատմութեան համար աւագ կարևորութիւն ունի : Աթէնքի համալսարանին հայգէտ ուսուցչին այն գործն որ կը կոչուի « Բաղդատական Բառգրքոյկ յունակապադովկերէն բառերու », հրատարակուած է ի Զմիւռնիա և կ. Փօլոյ յունական բանասիրական Սիլլօզուէն վարձատրուած : Պ. Քառօլիսի ոսյն գրքին մէջ, Կեսարիոյ մի քանի յունախօս գիւղորէից(1) լեզուին մէջ պահուած ոչ-յոյն, ոչ-հայ անծանօթ բառեր գտնելով, կ'աշխատի ապացուցանել թէ դոքա մնացորդք են Կապադովկերէն ըսուած բարբառոյն որ այսօր անհետացած, կորսուած է : Հեղինակն հնդերոպական լեզուաց արմատները կ'որոնէ, պարսկերէն, հայերէն, սանսկրիտ, լատին, և այլն, բառերը կը բազգատէ, և ասոնց՝ հին կապադովկերէնի հետ ունեցած առնչութիւնը քննելով կը յանդի ոսա եզրակացութեան թէ կապադովկերէնն արիսական ուրայն լեզու մ'էր, քոյր հելեն և լատին բարբառաց, ուստի և սանսկրիտերէնի, պարսկերէնի, հայերէնի, յորս պահուած են եղել կապադովկերէնի թեկորք : Պ. Քառօլիսի՝ 220 էջերէ բազկացեալ ոսյն աշխատութեան մէջ Curtinsի, Borrի, Հայր Տէրփիշեանի և այլոց լեզուարտնից կարծիքները կը քննէ, մերթ կը ջանայ մերժել զայնս, վիայութիւններ կը բերէ անոնցմէ ի նպաստ իւր դատին զոր, թէ որքա՞ն յաջողած է պաշտպաննել, հմտագունից թողլով իրենց կարծիքն յայտնել այդ մասին, մեք գործոյն գլխաւոր մասերը միայն պիտի ներկայացնեմք՝ մեր կողմանէ հանդերձ ինչ ինչ դիտողութեամբ ու բացարութեամբ :

վերջինք հիմունելով զարդիս կապագովիկոյ
մէջ գտնուած աշխարհագրական յատուկ ա-
նուններու և խօսուած յունաբէնին մէջ պահ-
ուած կարգ մը բառերու վրայ, որք ոչ թըր-
քերէն, ոչ յունաբէն և ոչ ալ հայերէն են,
հնագոյն ժամանակները այդ գաւառին մէջ
հին լեզուի մը գոյութիւնը կ'ընդունին : Յե-
տոյ Պ. Քառօրիստի կ'ըսէ թէ կապագովիկան
ուսումնասիրելու մեծ փափաք ունենալով⁽²⁾ :

(1) Կարեւոր կը համարիմք հոս նշանակել յունախօս
ու հայախօս գիտաւոր գիւղերն . յունախօսք են Սինա-
սօն, Արաքիսն, Ֆարսաս, Աւշար քէց, Տէրէ քէց,
Զալելս, Ֆէրտէդ, Աքսոս, Լիմնոս, Ակու : Հայախօս
գիւղօրենոյք են՝ լուերէկ (լուերակ հաւանականաբար)՝
էզքէկը (ագարակ հաւանականաբար), Մանճուտուն,
Թոնմարզա : Չը կայ Հայաբնակ կամ խառն գիւղ մը ուր
Հայք յունաբէն խօսին կամ Յոյնք հայերէն վարուեն, սա-
կայն կան գիւղեր, ինչպէս Թոնմարզա, ուր Հայք և
թուրքք միասին կը բնակին ու հայերէն կը խօսին, իսկ
տաճկիրէնը գծուարաւ կը հասկնան : Անշաւշտ ոյսօր
հետզհետէ իրաց այն վիճակը փոխուելու վրայ է, ըստ
որում ամէն ազգ ջանագիր է վարժարան բանալու և
իւր լեզուն սովորեցնելու :

(2) Քառօլիսի գոլով քնիկ կապադովկիսցի, իրեն
մասնաւոր հետազոտութեան առարկայ ըրած է ոչ
միայն իւր հոյրենեաց, այլև բովանդակ փոքրուն Ա-
սից ուսումնասիրութիւնն : Ունի կարեւոր հրատարա-
կութիւններ այդ մասին յորոց գլխաւորք են, և կապա-
դովկիսկանն, այսինքն պատմական և հնահօսական տե-
սութիւն կապագովկից գաւառքն : 2. Կոմանա եւ Են-
րա աւետարկելոր. Հանուպարհորդական տեղագրութիւն
մ'է ի հնումն կապագովկիոյ և այժմ կիրկիկից մէջ գրտ-
նուող կոմանա մէ հնեական քաղաքին պատմական տե-
րակաց յորս կը տեսնուի այսօր կիւմէնէկ թէքէ գիւղ-
դոր Համընկն Հայք գալով հիմած են 10—15 տարի տ-
ռաջ: Թերեւս յորիշ անդամա առիթ ունենալոք ներկայա-
ցնելու կոմանան ու իւր պատմական մէհեան՝ այսօր
հոյկական եկեղեցւ վերածուած, 3. Մի հաճի հկա-
տորորինք Փոքր Աստի արխական ցեղին նկատմամբ .
4. Թարգմանած է հին յունորէնէ արդի յունարէն լե-
զուի Ացապոնի աշխարհագրութիւր հանգերձ ընդար-
ձակ յառաջաբանով մը և իւր կողմանէ ուշացթաւ ծա-
նօթութեամբք :

Նոյն երկրին յունախօս կողմերը վերջերս ուղեւորութիւն մը կատարած է որու միջոցին տեղւոյն վրայ ուսումնասիրելով յունարէն լեզուն և այդու հին կապագովկերէնը , որոշած է ներկայ գրեսյով հապարդել իւր հետազոտութեանց արդիւնքն :

ԵԱՐՀԻՄ

ՍՈՒՐԲ ՅՈՎԵԼԱՆ ՈՍԿԵԲԵՐԱՆ

Յ. Եղան. Ասկերեանի Երիցուքիւնը
Յ. Տ. 386—398

(Եար . նախորդ քուէն)

Ոսկերերան իրքեւ սարկաւագ կամ գրու-
կարդաց չունէր պատեհութիւն ի կիր արկա-
նել իւր ճարտարաբանութեան և հրամարա-
կախօսութեան եղական ձիրքն . Մելետիս
վախճանեցաւ յամին 381 . նորա յաջորդը Փը-
լարիանոս իւր իսկ եկեղեցւոյն երէց ձեռ-
նադրեց զՅովշան որ կ'օգնէր եպիսկոպոսին
իւր պաշտամանց մէջ : Երբեմն օրուան մէկ
ժամուն եպիսկոպոսը կը քարոզէր և միւս ժա-
ման Ոսկերերան . ընդհանրապէս շաբաթը
երկից , կիւրտակէ և շաբաթ օրեր , կը քարո-
զէր : Յաճախ եպիսկոպոսը համառօտ ուղերձ
մը միայն կ'ընէր և ապա կը հրաւիրէր զՅու-
կերերան որ քարոզէ , և արդէն ժողովուրդը
մեծ անձկութեամբ կ'սպասէր իրեն որ բեմն
ելնէ : Երբեմն կը պատահէր որ առաւօտ կա-
նուխ քաղաքին մի հեռաւոր թաղին ժողո-
վատեղոյն մէջ խուռն բազմութեան մը քա-
րոզէր և ապա դառնար յեկեղեցի , որպէս զի
ինքը քարոզ լսէ , բայց անդ նորէն կը հրա-
ւիրուէր ի բեմն և կ'ստիպուէր նորէն քարո-
զել : Ընդհաւաք մեծ հոչակ հանեց , ամէն
կարգէ մարդիկ կը խանուէին եկեղեցին , կը
ժողովիին բեմին մօտ որ բառ մը չկորուսա-
նեն : Յաճախ երբ ուղէր վերջացունել քարո-
զը՝ աւելի բուռն ծափահարութիւններ կ'ըս-
տիպէին զինք շարունակել : Քարոզներէն զո-
մանս խնամնով կը գրէր , զամանս յետ պատրաս-
տութեան ի բերնուց կը խօսէր , իսկ զոմանս
յանպատրաստից՝ պարագայներէն ներշնչուե-
լով կը խօսէր : Անդամ մը մինչ յանպատրաս-
տից կ'երթար յեկեղեցի , հրապարակին վրայ
պատահէցաւ խումբ մը մարացկանաց . այդ
օր իւր հոչակաւ որ քարոզներէն մին արտա-
սանեց որ կ'սկսի այսպէս . « Վաեմ և ձշմարիտ
է իմ փաստու , Անտիօքայ մուրացիկներն զըր-
կեցին զիս առ ձեզ : » Անդամ մ'ալ քարոզի
պահուն , երբ ժողովուրդը ուշադրութիւնը
վառող կանդեղներու գարձուց , սկսաւ ուերձ
լեզուաւ բացարել թէ ինքն ալ Ս . Գրոց
կենարար լցուը կը վառէր իւր բերնին մէջ .
ինչու իրեն ուշադրութիւն չընծայուիր , որ
աւելի կարեսը գործ մը կ'ընէ :

Յամին 387, Թէոդոսիոս կայսր հրովարտակ մը հրատարակեց որով մեծամեծ տուրքեր կը պահանջէի Անտիոքացիներէն։ Բոլոր բնակիչք ահարեկ այս լուրէն՝ մեծէն մինչեւ փոքրը խռնուեցան եկեղեցի։ ապա կառավարչին դիմեցին որ մեզմացնէ պահանջը, բայց անօգուտ։ Մեծ խռովութիւն ծագեցաւ, մանաւանդ քանի մը խազաման գատար, կտապորտներու պատճառաւ։ Յուզեալ ժողով վարդը դիմեց երիսկովոսին որ իւր միջամբ տուրքեամբ թերթ է անեցնէ հրովարտակին պահանջը։ Զգանելով զեալիսկապասն իւր բնակարանին մէջ, կտապաղի ամբոխը սպաւանացաւ յաւարի

տալ կառւափարութեան ապարտնքը . ապա մեծ հրապարակը երթալով՝ կայսեր , կայսրուհոյն և երկու արքայազգուն իշխանաց , Սրկադեալ և Ռուբեայ , կիսանդրեայները քանդեցին տապալցին , նախատալից և հայհոյական խաղեր կանչելով : Ապա մոլեգնեալ խուժանը քալաքին իշխանաց միոյն տունը կրակի տուաւ . ուրիշ շատ եղեռներ գործուելու վրայ էին երբ յանկարծ գումարտակ մը զօրք վրայ հասաւ , և ապստամբութիւնը զավեց : Գլխաւոր մեջսակիցներ , արք և կանայք , անմիջապէս ի կախաղան հանուեցան կառավարչն հրամանաւ : Բայց այս չէր բաւական չիջուցանելու թէողոսի բարկ զայրոյթը ընդգէմ ապստամբութեան մը յորում կայսերական ընտանեաց տրձաններն ունակոխ եղան : Անմիջապէս սուրհանդակներ զրկուեցան գուժելու եղելութիւնը ի կ. Պոլիս : Յետին աստիճան սարսափի մէջ էր քալաքը . գես կայսեր հրամանը չհասած՝ մեծ և ազդեցիկ մարդիկ փախան քալաքին ընտանեօք . ուսուցիչներ , ուսանողներ և ամէն կարգէ մարդիկ փութացին ի փախուստ : Խորվութեան առաջին եօթն օրերը շխոսեցաւ Ոսկեբերան , մինչև որ տեսաւ թէ ժողովուրդը փափաքելով կը փափաքի . յայնժամ մեղրածաւալ պերձախոսութեամբ քարոզեց Քրիստոնէական միսիթարութեան վրայ և յորդորեց զժողովուրդն զջման : Յազմութիւնը՝ ի լուր այս հրեշտակային բարբառոյն՝ սրտատրոփ սկսաւ ծափահարել . « Զեր ծափահարութիւններն չեն որ կը պահանջեմ ձեզմէ , կ'ըսէր ինքն , այլ որ իմ խօսքերը կատարէք : » Փլարիանոս եպիսկոպոս՝ հակառակի իւր ծերութեան՝ անձայի փութաց ի կ. Պոլիս ազաէլու զկայարն : Մեծ պահք եկած էր , զրօսանք գաղթեցան , և ժողովուրդը սկսաւ յաճախին Ասկերանը առ Անտիոքիցիս » կամ « Անդրիանոտիանք » կոչուած հրաշագելք քարոզներն սրք ստուգիւ հրաշակերտներ են բեմբասացութեան պատմութեան մէջ :

սոյնպիսի առաջարկութիւնք մեծ ազդեցութիւն ի գործ դրին դատաւորաց և այլ պաշտօնատարաց վրայ, որք խոստացան ազաէլ զկայսր ի նպաստ Անտիոքացւոց: Այս եղելութիւնք առատ նիւթ կը մատակարարէին Ոսկերերանի պերճամիօսութեան, որ կը թնդացունէր զեկեղեցին ի լուր խուռն բազմութեան:

Վերջապէս պատիժ տնօրինուեցաւ Անտիոքայ որ զրկուեցաւ իւր գլուքէն իրրե մայրաքաղաք Սիւրբոյ. Լաւոդիկիոյ՝ իւր գրացւոյն և նախանձորդին՝ տրուեցաւ սոյն պատիժ. Թատրոնը, կրկէսը և բաղանիքը, որ Անտիոքացւոց զլիսաւոր զրօնատեղիներն էին, փակւեցան: Երբ ունայնասէր Անտիոքացիք վիշտ կը յայտնէին սոյն առանձնաշնորհման և վայելմանց բարձման վրայ, Ոսկերերան յոյժ գողար ոճով մը կը յանդիմանէր զնոսա և կը յսրդորէր որ յաւէտ ու բախանան, վասն զի, կ'ըսէր, անբարոցականութիւն արտագրող միջոցներ բարձուեցան ի միջոց: Քաղաքի մը պատիւն, կ'ըսէր, իւր բնակչաց բարելաշտութիւնն է, և կը թուէր այն առաւելութիւններն զոր ունեցաւ Անտիոք Առաքելոց ժամանակ ի մասին տարածման Գրիստոնէւթեան: Այսու պատեհութեամբ, Ոսկերերան յոյժ ազգու քարտզներ խօսեցաւ աշխարհիս անցաւոր փառաց և յաւիտենականութեան անվախճան երանութեան վրայ՝ յեշելով այն մեծատուն Անտիոքացիներն որ այժմ բանտերու մէջ կը հեծէին և նոցա հարստութիւնք և ոչ մի ծառայութիւն կրնային մատուցանել իրենց:

Փլարիտնոս եպիսկոպոսին Զատկէն քիչ առաջ ի Կ. Պոլիս համանվլը շատ օգտակար եղաւ իւր գործայն . Քրիստոնեացք սովոր էին գը-թառատ լինել յընթաց այս տօնին , Կայորը հրովարտակով մը ազատու իւն կը չնորհէր բոլոր բանտարկելց , և անգամ մը « Երանի թէ կարենայի գլխատեալներն ալ յարուցանել տալ » ըստ Փլարիտնի : « Այս բառեր » , ըստ Ոսկերերան իւր մի քարոզին մէջ մինչ կը հաջորդէր կայսեր հրովարտակն առ իւր ժողովուրդն , « աւելի վայելչութիւն չնորհեցին թէ ոգոսիսի քան իւր իսկ թագը . ինչո՞ւ մարդ զմարդ թշնամանէ , մինչ Տէրն մեր իւր կեանքը տուաւ մարդոց համար : » Թէ ոգոսիս կայսր իւր իսկ ձեռուք նամակ մը գրեց առ Անտիոքացիս խոստանալով մոռնալ նոցա անցեալը . Փլարիտնոս փութաց զայս նամակ Զատկէն առաջ հասցունել : Յամին 387 , Զատկին , Ոսկերերան բեմէն ծանոց այս ուրախափ լուրը : Ոսկերերանի այս ոսկեզինիկ քարոզներն անալուզ չմնացին . մեծ արթնութիւն եղաւ յԱնտիոք . բազմաթիւ հեթանոսք դունդագունդ գիմեցին յեկեղեցի և զԲրիտանոնէութիւն ընդունեցին : Անհամար էր բազմութիւնն որ խունուէր եկեղեցի , որք որոտընդուս ծափահարութեամբք կը թնդացունէին նուբրական կամարներն ի լուր մեծ Հռետորին ոսկի բարբառոյն . բայց Ոսկերերան կ'ըսէր . « Մի՛ ծափահարէք զիս , մի՛ գովէք պերճախօսութիւնս , այլ թող գործնական ազգեցութիւն ընեն քարոզներս ձեր կենաց վրայ : »

Ահա՝ այսպիսի փայլուն յաջողութամբ, որ
դուն ուրեք կը վիճակի մահկանացուաց, Ոս-
կերերան իբրև երէց պաշտօն վարեց յԱնտիոք
շուրջ երկոտասան տարի: Անշուշտ շահեցաւ
բազմաթիւ թշնամիներ, մանտևանդ մեծ տ-
տուններէն, որոց համար սոսկալի կայծակ-
ներ էին իւր քարոզներն: Բայց իւր բարե-

կամք աւելի շատ էին. ժողովրդին մեծագոյն մասը յարած էր իրեն մեծ սիրով, ինչպէս նաև եպիսկոպոսը, իրրե երէց, ազատ ժողովուրդը կառավարելու պատասխանատուութենէ, կրնար մեծ յաջողութեամբ շարունակել իւր հաւետօրական գործը մինչեւ իւր կենաց վերջը: Բայց այսպիսի հանճար մը և կը քրծնական եռանդով լի հոգի մը պարտէր մեծագոյն ծառայութիւններ մատուցանել քը բիստոնէական կրօնին: Առիթը ներկայացաւ, կայսեր հզօրագոյն պաշտօնեայն, յընթացս իւր մի պայտին զոր կը կատարէր կայսրութեան մէջ, դէպ եզաւ իրեն անցնիւ յԱնտիռք: ապշեցաւ Ռոկերերանի պերճախօսութեան վրայ: այն ինչ զարձաւ ի Կ. Պոլիս, համոզեց զկայորն որ փութայ բերել տալ զՈւկերերան, որպէս զի հանգուցեալ պատրիարքին տեղ կ: Պալոյ ընդհանուր պատրիարք ձեռնադրուի:

ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄՆ ՔՐԻՍՏՈՆԵՈՒԹԵԱՆ

Կը տեսնէ՞ք երբեմն քրիստոնէութիւնը, ինչո՞ւ համար չերեւար, ո՞ւր կը բնակի, ի՞նչ վիճակի մէջ է, հիւանդան է, ո՞վ է, դրամական նեղութիւնն ունի:

Այս հարցումներն կ'ուզզեմ յաճախ ծանօթներու, որպէս զի կարենամ գէթ անգամ մը միայն տեսնէլ քրիստոնէութեան երեսն, և ի պատասխանի հարցմանց սա խոսքերը կը լսեմ.

Մենք ալ տեսած չունինք զինքը գուրս չելլեր կերեւայ թէ գործերն աւրուած են խեղձին նախկին վայլը կորուած է:

Չեմ շատանար այս պատասխանով և կը դիմեմ ողորմած, խոնարհ, բարեկամած ճանչցուած անձանց, որոնց քով գանել կը յուսամ քրիստոնէութիւնն և ձեռնունայն եռ կը դասնամ:

Նամակատուններու կը վազեմ և կը հարցնեմ.

— Ունի՞ք քրիստոնէութեան հասցէն:

— Ոչ:

Պատկերհաններու կը ներկայանամ.

— Քրիստոնէութեան մէկ լուսանկար պատկերն ունի՞ք:

— Ո՞վ է քրիստոնէութիւնը:

Ետ կը գտունամ յաւսարեկ և մարդերու վրայ կ'սկսիմ խուզարկութիւնս: Ամեն կարգի մարդոց կը քննեմ սիրտն ու գրանները: Ոչ ինչ կը գտունեմ քրիստոնէութեան նման: Կը քննեմ նոյն խակ այն մարդերն որոնց մէջ քրիստոնէութիւնն չէ բնակած երբէք: Մեծ զիջումներ կ'ընեմ: չեմ պահանջելու որ քրիստոնէութեան հեղինակին բոլոր պատուէրները պահուին, այլ գէթ անոնց մէկ քանին գործադրուին, և, հակառակ այս զիջմանս, գարձեալ չեմ տեսներ Քրիստոնէութեան ամենա: Վոքր կոտորակ մը միլիոնաւոր քրիստոնէից մէջ: Քրիստոնէութիւնն եթէ պահեստի ըլզգեսում մ'է, կիւրակէ օրերը զոնէ հագնին. արդեօք չինցնելու նպատակա՞ւ է որ քրիստոնէութեան հեղինակին բոլոր պատուէրները պահուին, այլ գէթ անոնց մէկ քանին գործադրուին, և, հակառակ այս զիջմանս, գարձեալ չեմ տեսներ Քրիստոնէութեան ամենա:

Վոքր կոտորակ մը միլիոնաւոր քրիստոնէից մէջ: Քրիստոնէութիւնն եթէ պահեստի ըլզգեսում մ'է, կիւրակէ օրերը զոնէ հագնին. արդեօք չինցնելու նպատակա՞ւ է որ քրիստոնէութեան հեղինակին բոլոր պատուէրները պահուին, այլ գէթ անոնց մէկ քանին գործադրուին, և, հակառակ այս զիջմանս, գարձեալ չեմ տեսներ Քրիստոնէութեան ամենա:

Հաստատենք:

Ս. Գիրքը կ'ըսէ.

«Ամենեւին մի՛ երգնոււ:»

Մենք երգումըրած ենք որ ամեն օր երգնունք:

«Եթէ ակն քո աջ գայթակղեցուցանէ ըլզգեզ, խնեա զնա և ընկեա ի քէն:»

Եթէ մեր աջ աջքը գեղեցիկ կնոջ մը հանդիպի՝ ակնոց մալ կը գնենք որ կինն աւելի աղէկ մը գիտենք: Մաքէն գայթակղութիւն անցնելու ժամանակ է, հոգիդ սիրես:

«Եթէ ոք ածիցէ ապտակ յաջ ծնոտ քո, գարձու նմա և զմիւսն:»

Եթէ մէկը զմեզ ապտակէ՝ անմիջապէս պատույց դատ կը բանանք, այլ է եթէ ապտակ ածողը համբ մեղի քանի մը ոսկի տալ:

«Եւ որ կամիցի առնուլ զշապիկս քո, թողի նա և զրածկոն քո:»

Մենք ասոր հասարակուրդի գրութիւն կ'ըսենք:

«Սիրեցէ՞ք զթշնամիս ձեր:»

Պատուէր մ'որ կ'ապացուցանէ թէ ժամանակաւ բարեկամներ ալ կան եղեր:

«Այլ գու յորժամ ողորմութիւն առնիցես, մի՛ գիտացէ ձախ քո զինչ գործէ աջ քո:»

Ա. Փրկչեան զիւանդանոցի Հոգարաձութիւնն ամեն ամիս կը հաստարակէ լրագրաց մէջ նուիրատուաց անունները և նուիրատուներն ալ շատ գոհ են:

«Զի Մովսէս ասէ. Պատուեա զհայր քո և զմայր:»

Մենք հարուստ զոքանչները միայն կը պատուենք:

«Ամենայն որ հայրի ի կին մարդ առ ի ցանկալոյ նմա, անդէն չնացաւ:»

Երանի կոյրերուն:

«Այլ եղիցի ձեր բան, այսոն այս և ոչն ոչ:»

Մինչդեռ մեր այսն՝ ոչ է և ոչն՝ այս, Շատ անգամ ալ մեր այսն՝ ոչ այս է և ոչ ալ ոչ, նշանակութիւնն ապագային կ'որոշուի պարագայններու համեմատ:

«Որ կարուղն է տանել՝ տարցի:»

Պատիկի բացառութեամբ անոնք կամիջիք՝ թէ արացեն ձեզ մարդիկ, այնպէս և գուք արարէ նոցա:»

Մարդիկ այն ատեն զիրենք երջանիկ կը համարին երբ յաջողին ընել այլոց ինչ որ չեն տանիր:

«Զամենայն որ միանգամ կամիջիք՝ թէ արացան ձեզ մարդիկի, այնպէս և գուք արարէ նոցա:»

Մարդիկ այն ատեն զիրենք երջանիկ կը համարին երբ յաջողին ընել այլոց ինչն իրենց:

Քրիստոնէութեան քրիստոնէից հետ այս համառաօտ զուգակիռը շատ ընդարձակ է համոզելու համար մեր ընթերցողներն թէ որ քափանի հեռացափան հեռացնական տապական շահն, անձնական կիրքը զորս բառնալու համար ի միջոց՝ կ'աշխատիմ ոգի ի բռին և առաքեալի պաշտօն կը կատարեմ առանց գիտնալու:

Ամենքը կ'ընդունին քրիստոնէութեան տեսական մասն և կը մերժեն գործնականը

Անցա՞ւ արդեօք Քրիստոնէութեան գարը:

Ո՛չ, երից ո՛չ:

Առեւտուրները քիչ մը կարգի մտնեն Քրիստոնէութիւնը նորին բարձր ի գլուխ պիտի պանձայ: Անօթութիւնը հաշտ չէ քրիստոնէութեան հետ: Այս է ումանց կարծիքը զոր բոլոր ուժով կը մերժեմ իրեւե տկար բարյալուս մը: Զեմ ընդունիր որ մարդս աղքատնալուն պէս իրաւութիւնը ունենայ: Պող, աւազակ բլազմը: չեմ հաւանիր որ անանձան շահն, անձնական կիրքը զորս բառնալու համար ի միջոց՝ կ'աշխատիմ ոգի ի բռին և առաքեալի պաշտօն կը կատարեմ առանց գիտնալու:

Ամենքը կ'ընդունին քրիստոնէութեան տեսական մասն և կը մերժեն գործնականը Անցա՞ւ արդեօք Քրիստոնէութեան գարը: Ո՛չ, երից ո՛չ: Առեւտուրները քիչ մը կարգի մտնեն Քրիստոնէութիւնը նորին բարձր ի գլուխ պիտի պանձայ: Անօթութիւնը հաշտ չէ քրիստոնէութեան հետ: Այս է ումանց կարծիքը զոր բոլոր ուժով կը մերժեմ իրեւե տկար բարյալուս մը: Զեմ ընդունիր որ մարդս աղքատնալուն պէս իրաւութիւնը ունենայ: Պող, աւազակ բլազմը: չեմ հաւանիր որ անանձան շահն, անձնական կիրքը զորս բառնալու համար ի միջոց՝ կ'աշխատիմ ոգի ի բռին և առաքեալի պաշտօն կը կատարեմ առանց գիտնալու:

Աղքատը կարուղէ քրիստոնէայ ըլլալ, մանաւանդ աղքատն զոր այնքան սիրեց Տէրն մեր և որուն խոստացաւ երկնից Սրբայութիւնը: Եւ եթէ, Ասոււած մի արասցէ, աղքատն ալ չկարենայ քրիստոնէայ ըլլալ, ո՞վ պիտի ըլլայ ուրեմն Քրիստոնէայ: Հարուստները: Բայց Յիսուս չըսա՞ւ թէ շատ գժուար է հարուստն արքայութիւն մոնելը: Էսնաֆները, բայց անոնն արքայութիւն յարմարութիւն ունեցուղ կը ապահով առ օրն առ նուազն հազար սիրեցին և երկու հազար անգամ կ'երգնունք: Հրէից մէջ վիտի կը ապահով առ օրն առ նուազն հազար սիրեցին և երկու հազար անգամ կ'երգնունք: Բայց Յիսուս չըսա՞ւ թէ շատ գժուար է հարուստն արքայութիւն մոնելը: Էսնաֆները, բայց անոնն արքայութիւն յարմարութիւն ունեցուղ կը ապահով առ օրն առ նուազն հազար սիրեցին և երկու հազար անգամ կ'երգնունք: Բայց Յիսուս չըսա՞ւ թէ շատ գժուար է հարուստն արքայութիւն մոնելը: Էսնաֆները, բայց անոնն արքայութիւն յարմարութիւն ունեցուղ կը ապահով առ օրն առ նուազն հազար սիրեցին և երկու հազար անգամ կ'երգնունք: Բայց Յիսուս չըսա՞ւ

վազենք։ Դիցուք թէ Բարիզու 1889ի տրուեստահանդէսին համար Քրիստոնեայ մը ուղղուեցաւ իրրև հնութիւն կամ իրրև անգիւտնիւթ՝, ի՞չ պիտի ընենք։

Եթէ ոչ ի սէր Քրիստոսի, գէթ ի սէր հընութեան քրիստոնեայ եղէք, ո՞վ բարի քըրիստոնեայք։ Քրիստոնեայ եղէք, որովհետև քրիստոնէութիւնը մարդարութիւն է և երբ ամենքս ալ մարդասէր ըլլանք։ մարդ կ'ըլլանք, իրարու կ'օգնենք, և իրարու օգնելով երջանիկ և խաղաղ կ'ասլինք։ Քրիստոնէութիւնը չահատակիր և ոչ միոյն շահուց, սեղանաւորը, վաճառականը արհետաւորը, զործաւորն, ինչպէս նաև մուրացկանը կրնան օգտուիլ քրիստոնէութիւն։ Ճշմարիտ գրիստոնէութիւն եւթէ զգուշացէք կեղծէն։ Եւ եթէ դարձեալ չըլլաք՝ այն ատեն պիտի համոզաւիմ թէ Քրիստոսի համբարձման օրը Քրիստոնէութիւնն ալ համբարձաւ։ Աստուած ամենաւս ալ չնորհք տայ։

ՅԱԿՈՒ ՊԱՐՈՒԵԱՆ

Է՞՞Փ

Առ Տ. Կ. Հիւսիս

Է՞՞ զեփիւն անոյշ, գարնայնի դստրիկ, իւր գիրգ թեւերով կը փարի մեղմիկ Քնքոյշ վարդենոյն ու մանշշակին, Համշուրէ նոցա աչեր ցողագին։

Է՞՞ վլճիս ու զով առուն փրիփրադէզ կը սահի մոլար, ամօթխած ու հեզ, Կոստնու մերթ լնդ ժայոս, մերթ լնդ մարդ, հապալ,

Է՞՞ վլայր, անդր ի ծո՛վ, յալիս դառն՝ ի թաղ։ Է՞՞ խորիդաւոր անտառին ի ծոց, Ի ծիւլս երկնաքերձ, կամներքեւ թըփոց, Երամք թւշնեկաց՝ ի խինդ անսահման՝ Գեղգեղն անլուր նըւագս Հիմենելլն։

Է՞՞ անմահութեան այդ զանգուած — նեղուկ, Ալք՝ անքննիւ յաւէժ յեղյեղուկ, Զսպելով ցասումն անեղ լանջքին տակ. Համըւրէ ափերն շրթամբք սպիտակ։

Է՞՞ կը հրդենի այդն ի նորիզոն. Քանի՞ հրաշագեղ, վլսեմ քանի՞ն. Էստուեք անհետին ի սպառ տարագիր, Եւ շիթք ոսկեշող համըւրէն երկիր։

Է՞՞ լրթակապոյտ յայդ անհուն կամար, Բոյլք փողիփղնէջ աստեղը անհամար, Անձայն, անքարքառ, Փայլին ու ժպտին՝ Տնենս հարսանիքն այն վեհ, Երկնային։

Է՞՞ մելսամաղձիկ գիշերոյ դշլոյն. Այդ ցրտին եւ լուս շիրմաց այցելուն, Այնքա՞ն նազելի, համեստ եւ անփիծ, Յանձայրած իր դաշտն առնու նեմ երկնից։

Եւ մարդն, ահ, թշուա՞ն այս մահկանացուն, Այս տարին հոգեկան, ինւլէն բզզայուն, Այս կեանք երազող — անուրջ — առեդուլա ա՞ծ։

Է՞՞ արդեօք Սիրէ. — Ո՞չ ժաշակի ժաշուեց. Սաման Անեծին Կ. Կոկոլի Պէնկելլն

ՆԱՇԱՐԻԹ ԷՖԼԻՆՑԻ ՇԱՀՊԱԶ

Առաջին կարդի փաստարաններէն նազարէթ Շահպազ էֆէնտի, որ ժամանակէ մը ի վեր ի Դամասկոս կը գտնուէր գործով, այս անդամ մայրաքալաք գարձած եւ ի Պահչէ-Պարու, Շապճը խան, թիւ 10 սենեկը հաստատուած լինելով, կը յայտարարէ թէ պատրաստ է ըստ առաջնոյն դաշտներ ստանձնել եւ ըստ ամենայնի դոհացնել իւրագել յաճախորդները։

ՀՆԴԿԱԶԻՆԱԿԱՆ ՀՐԱՇԱԼԻՔ

... Մեծ լճին հիւսիսակողմն, թաւուտ անտառ մը տեղոյն մի մեծ մասը կը գրաւէ։ Անելանելի լափիւրինթոս մ'է այն, որոյ մէջէ մարդոյ անցքն անկարելի կը թուի, և ճանապարհորդն ի սկզբան կ'ընկրկի այդ պատնէշի առջև զոր անանցանելի կը կարծէ։

Անտառն իւր հազարաւոր ձայներով միանգամայն յետու կը մէջ զնա և առ ինքն կը ձգէ։ ստուերի խորութիւնք յեշեցնել կուտան անոր այն խորհրդաւոր անտառներն ուրիշ, հին ժամանակաց մէջ, Տօսոնէի պատգամք կը յայտնուէին։ Ոչ մի որոշ արահետու։

Տարիներ, գարեր իսկ անցած են, և իւրաքանչիւր շրջան գիզած է փուշերն, լիաններն, հարիւրամեայ ծառերն որոց վրայ կը սաւառնի մենութեանց յաւիտենական մեծութիւնն։

Բայց եթէ, մէկալ այն հետաքրիտութենէ որ զմարդ գէպ յանձանօթին կը տանի, յանգուզն ուահվիրաց մը այդ կանաչազարդ սահմանագլուխն անցնի, եթէ գէպ յառաջ ընթանաց, հազար խոչնդուներու մէջէն ճամբրաց մը բանագլու, եթէ իւր կացինն ճանապարհ մը գէպ այդ մացառուտ զանգուածներու մէջէն, այն ատեն պիտի թուի անոր թէ ի հետուստ տեսակ մը միւսունջ կը բարձրանայ։

Բազմութեներն պողպատին որ փայտն, կոճղն, ճիւղերն կը կորէ, կը զարթուցանէ չեմ գիտեր ի՞նչ յիշատակ անցեալ կենաց։

Յանկարծ մարդ ալազակ մը կ'արձակ։ որպէս Ռոպենոս, որ երր ամսայի կղզույն մէջ մարդկային ոտքի հետք կը գտնէ, կը դոյլոյ, կանգ կ'առնու, զինքն անզգալի սոսկում մը կը պատէ, որ վայրիկեան մը կեցնելէ յետոյ մը կը կորի հայտն մը լինի նորա եռանդին։

Տարակոյս չկոյս շքեղ բուսաբերութեան ահագին ճիւղերու մէջէն դիզուած տերեներու թանձր խաւին տակ կը տեսնէ ի յայտ գալն մարդոյ գործին. . . սալաքարեր քարուզի մը կը կազմեն, լայն ճամբաց որ դեռ կը կրէ հսկայ սայլի մը տնիւներուն երբեմնի գծած հետքն։

Անոր ետև անտառը կրկին ճգած է իւր անթափանցելի վարագոյն։ Միայնակ է այդ անձանօթ աշխարհին հետ որոյ առաջին յայտնութիւնն անտակ մը սոսկումով պատած էր զնա։

Մասոց մէջէն բարձր սպիտակ գէմք մը . . . միթէ անտառին մի աստուածութիւննէ, որ կ'սպառնայ այն յանդուգն անձին որ իւր հանգիստ կ'ուզէ խոռվել. . .

Ո՞չ, հսկայական արձան մ'է, իւր քարէ պատուանդանին վրաց կեցած. . . Մարդ կը մօտենայ և առաջին արձանին ետք ուրիշ մը կ'երեկ, յետոյ ուրիշ մը. . .

Անակնկալ հրաշալիք։ Բուսաբերութիւնը կը գաղիքի յանկարծ, և հորիզոնը կը բացուի, չքեղ հորիզոն որոյ վերայ կ'անկանին կիզիչ արեգական մը ճաւագայթներն։

Եւ ամէն կողմէ, որպէս մի յարութիւն, գետնէն կը ցայտեն հիանալի իմն տաշուած կրանդի, մարմարինի զանգուածներ. հեռուն երկնից մէջ կը կանգնին սիւներ, աշտարակներ որք կը ճեղքեն ամպերն իւրեանց վէս գլուխներով. . . քաղաք մ'է այդ միտքն թէ ի արդկային ազգուաթիւնն հնդկաշինագաման առջև միտքն չփոթած կը մնայ. . .

Բայց ի՞նչ է այս. . . Սայկօն և իւր նաւահանդիստն, Պանկքօք և իւր փայտեղին պալատներն, Բնօմ Բէնհ և իւր երերուն կամուրջներն ալ տեսնուած են. . . սակայն կը թուի թէ մարդկային ազգուաթիւնն հնդկաշինագաման առջև կողին վրայ երբէք իւր զօրաւոր կնիքը չէ դրօշմած։

Ոչ. Այդ քարն քար է արդարեւ, մարմարին չփախչիր ձեռաց տակ։ Կրանդեայ այդ հսկայք իրականապէս կը կրեն իւրեանց կամբուռն բազկաց վրայ հսկայական աշտարակներն, ահագին գմբէթներն ի'նչ. այդ անտառն գերեզման մ'է՛ր։ Այդ պերձ և չըքեղ տերեկ, միայն աշխարհի մը գամբանն էին. . . Ահաւասիկ մենութեանց մէջէն կը բարձրացայ ամենէն հիանալի ճարտարգործներն ի մասնէ արհետն. . .

Աւելի հետուն, դեռ աւելի հետուն, ահագին կոատուն մը չէ միայն, ո՛չ, այլ քաղաք մը, մայրաքաղաք մը, ընդարձակ, չքեղ, խորու կոյտերու մէջ կերտուած ի ձեռն նախաւաց մեր քաղաքակային զօրութիւնն, վսեմ արհետն. . .

Անհուն շիրիմներ որոց մէջէն մարդկային էակ մը չանցնիր, և որք նախկին ժամանակաւ անցնի մենութեանց յաւիտենական մեծութիւնն։

Միայնակ գարէ աստուածներն անդ են, անշարժ, իւրեանց քրանց պատուածներն, զորս մասնէ արագ պատուած անցնելով, և սական գարէ աստուածներն, ամուսնութեանց անցնելով. և անհետացեալ աշխարհի մը այս վերաբան մասնացման առջև միտքն չփոթած կը մնայ. . .

Վեսուլի մոխրոց տակէն, Պոմակէ յի երկան ելած է իւր առաւելել յունական քան հոռվմէական արուեստակութեամբ, իւր քաղցր պերձութեամբ, անկման չքեղութեան մը քմահանցներով. և անհետացեալ աշխարհի մը այս վերաբան մասնացման առջև միտքն չփոթած կը մնայ. . .

Բայց ի՞նչ է այս. . . Սայկօն և իւր նաւահանդիստն, Պանկքօք և իւր փայտեղին պալատներն, Բնօմ Բէնհ և իւր երերուն կամուրջներն ալ տեսնուած են. . . սակայն կը թուի թէ մարդկային ազգուաթիւնն հնդկաշինագաման առջև կողին վրայ երբէք իւր զօրաւոր կնիքը չէ դրօշմած։

Եւ յանկարծ ի յայտ կուգայ ճառագայթութեանց, անլուր յարաւութեանց, ընդարձակ և սակեղի իշ երեական կամուրջներն ալ տեսնուած են. . . սակայն կը թուի թէ մարդկային ազգուաթիւնն հնդկաշինական այս կողին վրայ երբէք իւր զօրաւոր կնիքը չէ դրօշմած։

Այս կ'սպառն մարդկան մը կ'արձակ յի երես կ'արձակ յի երես կ'արձակ յի երես կ'արձակ յի երես կ'

թիւնն անդ ուր աղմուկ կը տիրէր, մահն ուր
կեանքն էր:

ի՞նչ . ամրող ժողովուրդ մ'անհետացած ,
ընկճուած , ցրուած , ջնջուած է , և ի՞նչ ժո-
ղովուրդ . . . :

Ի՞նչ աստիճան քաղաքակրթութեան չէին
հասած այս մարդիկ, որ անյղանալի բարձ-
րութեանց կը հանէին միակառւը զանգուած-
ներ զորս մեր արդի ճարտարագործական մե-
քենայք հազիւ մատի մը չափ պիտի շարժէ-
ին, այդ արուէստագեաներն, որք ընալիք
ճաշակաւ մը, և այնպիսի համերութեամբ
մը որոյ հազիւ գաղափար մը կրնան տալ մի-
ջին դարու մեր ամենէն զարմանալի ստեղծա-
գործութիւնք, կը պրատէին քարը առանց
անկիւն մը անտաշ թողլոյ: Որչա՞փ մեծ էր
հարստութիւնն այդ արևելեան պետերուն
որք քառասուն մեթր բարձր աշտարակներն
ոսկեով կը պատէին, որք կամարակատ որ-
բահներն չողացնել կուտային թանկագին քա-
րելով:

Անլուծելի խնդիր և որ կը խռովէ զիմացականութիւն՝ գրգռելով զայն :

Մի քանի մէթը երկայնութիւն ունեցող
ձեմելիք իրարու վրայ կը կանգնին անհամար
սիւներու միջոցաւ բռնուած . յաղթական կա-
մարներ՝ որոց միջէն այսօր լուսոյ ալիքներ
միայն կ'անցնին , հազարաւոր զօրքեր դուրս
կը հանէին երբեմն . սանդուղներ կը բարձրա-
նային չէնքին մինչև կտտարն , պահուած ա-
հագին քարէ առիւծներէ , հպարտ պահա-
պաններ :

Ամենուրէք կրանիթեայ քանդակներ կ'երեւին որք կը պատմեն գործերն աստուածոց և մարդոց, պատերազմներն և յաղթանակներն..... :

Ամենուրէք անջնջելի հետքն՝ դիւցազնա-
կան տարեգրոց վրայ հիմնեալ հրաշալի իշ-
խանութեան մը..... :

Քառասուն երկու աշտարակաց չէնքն շը-
լացուցիչ է . խոր ճի մը եզերաց վրայ , որ
իւր կապոյա ջաւրց մէջ արմաւենիներն , եփ-
քաներն , բանանեփներն կը ցոլացնէ , քարի
շրջապատ մը կը կանգնէր , քառակուսի սիւ-
ներու շարքով մը կերտուած :

Յետոյ, այս շրջապատին ներքնակողմն քառասուն երկու գմբէթներ կային որոց վրայ ոսկեայ նետեր կը կանգնէին։ Երկինց վրայ ամենուրէք այս աշտարակիկներու պերճութիւնն կ'որսչուէր, որք երեք կամ չորս յարկով կը բարձրանային չքեւ չնորհով մը։

Եւ ճարտարագէտին արհեստը այնպէս էր
որ ոչ մին այս բարձրութեանց ուրիշ մը
ծակէր . մարմարեայ ժանեակ մը , ծոռ մ'էր
այն :

Ի՞՞նչ են այսպիսի արուեստական առա-
տութեան մը հանգէսլ այժմու աշաբակիներն :
Հազար եւ մի գիւերներու արեւելքան քմահա-
ճոյից հարցունելու է գաղտնիքն այս շռայ-
լութեանց, գեղեցկութեանց և անսովորու-
թեանց..... :

Եւ այսօր բոլոր այս մեծութիւնք, պեր-
ճութեան և աշխատանաց բոլոր այս զեղիւու-
թիւնք մոռցուած են, անծանօթ, և անո-
ղոք ժամանակն կը հարուածէ, կը կոտրէ և
կը ջնջէ զայնս:

Ոչ ոք կարէ ըսել թէ ո՞ր թուականին
Անկեսր եղած է այն հզօր քաղաքն զոր կը
յայտնեն այդ աւելիսակիք , աւելի հիմնալի իւր-
եանց աւելուման շրջանին մէջ քան մեր ամե-
նէն աւելի շքել չենքերն հազիւ գետնէն
դուրս եղած :

ԱԱՇ, ինչո՞ւ չունիմ Շաթօպրիանի մը կամ
Լամարթինի մը գրիչն, կը գոչէ Մուհօ, կամ
թէ վրձինն Գլօս Լօրրէնի մը՝ ճանչնելու
համար արուեստի բարեկամաց թէ որքան
մեծ և շքեղ են այս աւերակներն թերես ան-
բաղդատելի. միակ հետք, գժրազդաբար, ժո-
ղովրդեան մը որ չ' այլ ևս, և որոյ անունն
իսկ, որպէս այն մեծ մարդոց, արուեստա-
գիտաց և վեհազգետաց անունն որք զայն
հռչակած են, թաղուած պիտի մնայ հաւանա-
կանաբար միշտ փոշւոյն և աւերակաց տակ:

«Յուստիաբութեան մը տեղ , Անկեցրի կը-
ռատան մերձննալու համեմատութեամբ ,
մարդ աւելի խոր զարմացում մը և հաճոյք մը
կ'զգայ : Նախ և առաջ կը հանդիսի բարձր և
գեղեցիկ քառակուսի սիւներու , միակուուր ,
յեաոյ սրահներու , սիւնագլուխներու , կլոր-
ցած տանիքներու , ամենքն սքանչելի կերպավ
յդիուած , տաշուած և քանդակուած խոշոր
կոյտերէ կազմուած :

«Ի տես այս տաճարին , միտքն ընկճուած
կ'զգայ զինքն , երևակայութիւնն բորբոքեալ ,
մարդ կը դիտէ , կ'զմայլի և յարգանաց զգաց-
մամբ մը լուս կը կենայ , զի ո՞ւր գտնելիսօս-
քեր գովելու համար գործ մը որ այս երկ-
րագնտին վերայ թերեւս համարժէքը չ'ունի
և որ իւր ախոյեանն միայն Սողոմոնի տաճա-
րին մէջ կարէր գտնել :

«Որքան բարձր էր համեմարն այդ տրե-
ւելքի Միքել Անկելօին որ յաջողած է նման-
օրինակ գործ մը չինել, որ նորա մասերն
կարգադրած է սքանչելի արուեստով մը, նո-
րա կատարման հսկած է, և խարիսխին մինչ
գագաթն ամբողջին արժանի մանրամաս-
նութեանց մէջ խկ կատարելութիւնն ստա-
ցած է, և որ տակաւին գոհ չը մնալով, կը
թուի թէ փնտռած է ամենուրէք գժուարու-
թիւններ զայն յաղթելու և ապագայ սերնդ-
եան խմացութիւնն շփոթելու փառքն ունե-
նալու համար :

«ବୀନ୍ଦୁ ପୋରୁଟିଥିବିନ୍ ରୂପର୍ଦ୍ରାମ୍ଭସ୍ୟାଦ କି ଅଜତ
ରୂପଦ୍ଵାମିଥିବ ଅଳ୍ପକିନ୍ କୌଣସିବିନ୍ ଶକ୍ତିକିନ୍ ମହିଳା
ରୂପର୍ଦ୍ରାମ୍ଭସ୍ୟାନ ମାନସିବିନ୍ , କୈପୁଲାଏଇ ଲୁହାନ୍ଦେବିକ ରେ-
ରେଲ୍ବେଲ୍ବେ , କୁମରକେଲ୍ବେ , ଯଜକୁଳ୍ବେ , ଫାନ୍ଦକାଳିକୁଳ୍ବେ ଜୀବିତିଙ୍କ

Այսպէս կ'արտայայտէ իւր զգացումներն քաջ ճանապարհորդ մը, որ բազդ ն ունեցած է դիտելու արևելքան այդ թագուհին, մեռած այսօր, բայց շքեղապէս վեհափառ իւր վերջին քնոյ մէջ, այդ մեծն Անկարը որոց քառասուն քիլոմէթրնոց շրջապատն «կարուլ եղած է պարունակել այնքան բնակիչներ որքան նախկին կամ այժմու Արևմտեան ամենէն բազմամարդ մայրաքաղաքն է»

S U B J E C T

Պալատու Խորէնիան վարժարանի երկ-
սեռ ուսանողաց տարեկան հարցաքննու-
թիւնը պիտի սկսին յուլիսի 1ին եւ պի-
տի տեկն մինչև յուլիսի 8։ Խնամակալու-
թիւնը հրատէր կը կարդայ առ կրթասէր
ազգայինս իւրեանց ներկայութեամբ պա-
տուել վարժարանը եւ քաջալերել երկ-
սեռ ուսանողութիւնը։

ԱՐԴՅՈՒՆՔ

Սէր և կեանք, իրարու հետ այնչափ սերս
կապակցութիւն ունին որ, կրնանք ըսել թէ
մի են, քանի որ մին առանց միւսին գոյու-
թիւն չունի: Բուռած է թէ՝ սիրահարը սիրով
կը սնանի. արգեօք տիեզերքիս վրայ կայ
կեանք մը որ սիրահար չը լինի որ և իցէ բա-
նի մը. ամէն կեանք սէր ունի. այն կեանքը
որ սէր չունի՝ կեանք լինելէ կը գաղրի. ապ-
րելու համար սնունդ պէտք է, իրաւ է. հոգ-
ւոյն սնունդն ալ սէրն է. նիւթը նիւթով,
զգացումը զգացմամբ: Սէրը մարդուս կենաց
անհրաժեշտ գրամագլուխն է որ ի բնէ գըր-
ուած է անոր հոգւոյն մէջ. և ինչպէս որ մարդ
իւր նիւթական գրամագլուխը իրեն հածոյ
թուած բանին կը գործածէ, նոյնպէս ալ իւր
հոգւոյն գրամագլուխը, այսինքն սէրը, իրեն
աւելի հաճոյ թուած բանին կը նույիրէ: Սէրն
ալ նիւթական գրամագլույ պէս կ'աւելնայ
կը պակսի և երբեմն ալ ճիշդ անոր պէս այս
ինչ բանէն առնուելով այն ինչին կը տրուի:
կեանք կայ որ իւր սէրը զուարձութեանց
տուած է, կայ որ գիտութեանց, կայ որ խա-
զու, կայ որ միակ կուսի մը, կայ որ փառաց,
կայ որ գրամի, կայ որ Աստուծոյ, ևայլն:
իւր սէրը միակ Աստուծոյ նույիրած կեանքն
է որ կ'ուզէ ժամ յառաջ բաժնուիլ աշխար-
հէս, սրովհետեւ իւր սիրած առարկայն աշ-
խարհային չէ. միւս կեանքերը տեական
լինել կ'ուզեն այնչափ՝ որչափ աշխարհի վրայ
միայ իրենց սիրոյ առարկայն:

Կեանքեր կան որ կը դադրին անձնաս-
պանութեամբ և կամ իրենք զիրենք հետզիե-
տէ զրկելով նիւթական սնունդէ , վասն զի
կամ իրենց սիրոյ միամկ առարկայն կորսնցու-
ցած են աշխարհէս և կամ համոզուելով որ
չպիտի կրնան ունենալ զայն երթէք , յուսա-
հատած են :

Կեանքեր ալ կան որ իրենց սէրը մէկէ ա-
ւելի առարկայներու առաջ լինելով, յուսա-
հասաւթիւն չեն զգար միտյն կամ միւսին
պակսելով:

կեանքը գլխաւոր երկու պարագայից մէջ
կը դադրի կամ իւր սիրոյ առարկայն կոր-
ունցնելով, որ կամաւոր դադարում է, և
կամ իւր սիրոյ առարկայն տակաւին աշխարհի
վրայ եղած ատեն, որ ակամայ դադարում է:
Առաջին պարագային մէջ մարդ կ'զգայ թէ
պիտի մեռնի, և ուրախ կ'ըլայ: Երկրորդ պա-
րագային մէջ հոգեվարը մեռնելը միտքէն
անգամ չանցուներ, և եթէ անցունէ իսկ,
չմեռնելու համար անկարելին բնել կը ֆանա:

Աշխարհս սրուակի մէ՛կ, կեանքը իւր մէջ
կազ մը և սէրը նորա խիցը։ ՊԵՐՃ
Իւսիւտար

Աղջկան Մը Սիրծը . Գըց Օրիորդ Ա-
լիս (Ճաճկանուն) . Խըր արձակ և ոտանա-
ւոր գրուածներով ծանօթ տաղանդաւոր
գրադիտուհու մը գրչէն ելած վէպ մ'է
սիրուն , տեղական կեռանքէ առնուած ,
բաղկացեալ 251 երեսներէ : Գին 12 զրուշ :

U. N. U. 2 U 0 U T

ԹԱՐԴՄԱՆՈՒԹԵԱՆ
ՊԱՐՍԿԵՐԵՆ ԼԵԶՈՒԻՆ

Սրբիկան է Քինտիփ ոսյն նոր երկը իւր դոր-
հերէն Հկմեանչէի Միւնքիսապարը Թարսիկ
անուն գրքին լանալին է : Դին Յ լոռու:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Տրիտանական կառավավագրութիւնը Խոր-
հըրդարանին յանձնած է չորս տարի առաջ
Վիքթորիա թագուհեւոյն և Էլեոն ֆֆ. Պապին
միջև փոխանակեալ թուղթերն ։ Թագուհեւոյն
թագաւորութեան հինգերորդ տարւոյ յորէլ-
եան հանդէսներու առթիւ գրած էր Պապն
այս նամակներն , որոց մէջ մի և նոյն ժամա-
նակ երախտագիտութիւն կ'արտայայտէր այն
ազատութեան համար զոր լիուլի կը վայելն
Հռովմայեցի կաթոլիկներն անգղիական հողին
վրայ : Վիքթորիա թագուհին՝ ի պատասխա-
նի՝ մեծարէք ընծայ մը և ինքնագիլ նամակ
մը զրկած էր Ս. Հօր , ՆորՓօլք կամսին (անգ-
ղիացի կաթոլիկներուն պետը) ձեռամբ : Այս
թղթակցութիւն՝ ինչպէս կը տեսնուի՝ ո և է
պաշտօնական հանդամանք չ'ունէր , և սակայն
բաւական յուզում պատճառեց անգղիացի ա-
զատականաց մէջ , ու ք շուտով կը գրգռին
երբ բրիտանական կառավարութեան և Վա-
տիկանի մէջ մերձեցման փորձերու հոյլն իսկ
տեսնեն , ուստի և կառավարութենէն պա-
հանձնեցին որ այս պատգամաւորութեան վե-
րաբերեալ թղթոց պարունակութեանը տեղե-
կանան : Ահա այս փափաքին գոհացում տա-
լու համար է որ Սալիզալբրեան դիւնանը վեր-
ջերս հրատարակեց թագուհեւոյն և Պապին
մէջ փոխանակեալ թղթոց բնագիրը , Ըսինք
արդէն թէ այս նամակներ քաղաքավարա-
կան արտայայտութիւններ են երախտագի-
տութեան , և սակայն միւս կողմէն պէտք է
ըսել թէ Պապն այս թղթակցութեան ետեւ
թագուն խորհուրդներ ունէր պահած եկե-
ղեցւոյ շահուց մասին : Կապոյտ տեսարակին
մէջ ՆորՓօլք գուքը կը յայտարարէ թէ
«Հռովմի մէջ ընդհանուր ցաւ մը կը տիրէ որ
այսքան երկար ատենէ ի վեր Անգղիա պաղ-
աջօք կը նայի Ս. Աթոռին , և թէ մի և նոյն
ժամանակ ընդհանուր համոզում մը կայ որ
աւելի սեւս յարաբերութիւնք կրնան օգտա-
կար լինել երկու երկրաց համար ալ : » Բայց
Պապն ի զուր կը ճգնի , Անգղիա իւր գործը
գիտէ , և քաղաքավարական նամակի մը քա-
ղաքավարութեամբ պատասխանելէ վերջ՝ կը
շարունակէ պահել այն քաղաքականութիւնը
որ նպաստաւոր է իւր շահուց :

Պալքանեան տէրութեանց ումանց քաղաքականութեան մէջ կարծես կինը բաւական անակնկալ դեր մը կատարելու կոչուած է : Նաթալի թագուհւոյն և Միլան թագաւորին միջև ծագած գժտութենէն վերջ՝ ողջոյն Ռումանիա յուզեալ է Ֆէրտինանտ գահաժառանգ իշխանին Օր . Հէլն Վաքարէսքօի (պատուադիր տիկին թագուհւոյն , և անդամ Պուխարէդի խիստ վաղեմի մի ընտանեաց) հետ ամուսնանուու գաղափարէն : Միայն սակաւաթիւ հասարակագետականը անվայել չեն գտներ գահաժառանգ իշխանին Օրիորդ Վաքարէսքօի համար ունեցած մէրն : Ռումանիա , իբր թագտուոր ընտրելով գերմանացի իշխան մը , Հոհէնցոլեոննեան մը , ուրիշ նպատակ ունեցած չէ բայց եթէ ազատ մընալ բոլոր այն վէճերէն ու խոռվութիւններէն որոց պատճառ կրնար լինել ուռումանացի իշխանի մը ներկայութիւնը գահին վրայ : Օր . Վաքարէսքօ ուռումանացի է . իբր ամուսնութիւնն ընդ Ֆէրտինանտի կրնայ օրին մէկը տեղական բազում ընտանեաց մէջ զըժտութեան որոմներ ցանել . ահա՞ այն մտածութիւնն , որ միտքերը խոռված է ի Ռումանիա : Այս խնդրոյն մէջ ամրաստան-

ուած է նաև թագուհին որ ուզած է ապագայ թագաւոր մը , Հոհէնցէլէոնեան մը ամուսնացնել Պուխարէսդցի աղջկան մը հետեւ նոյն իսկ էնտէքբանան Խումէն բացէ ի բաց կը յայտարարէ որ եթէ այս գալափարը գործադրուի , պիտի ստիպեն Ֆէրտինանտ իշխանը գահաժառանգի իրաւունքը թողւմւիր կրտսեր եղաօր Ֆէրտինանտ իշխանը տռաժանակեայ կերպով գիւղագնացութեան դրկուեցաւ ի Սինկմառինկըն , բայց այս հեռացում բաւական չէ եղած մտքերն հանդարտեցնելու :

Բորբուկալի մէջ գործերն հետզհետէ բար-
ւոքիւ կ'սկսին : Երկու երկիրներու մասին
Անգղիոյ և Բորբուկալի միջև ծագած գըժ-
տութիւնք բարւոք լուծում մ'ստացան : Այժմ
կը մնայ դրամական տագնապն, որոյ ի դար-
մանումն Պ. Մարիանո Քարվալօի առաջար-
կած օրէնքներն հաւանութիւն գտած են,
թէև ընդհանրապէս չը յուսացուիր որ այդ-
առաջարկութիւնք կարողանան վարկը վերա-
հաստատել այստք եղածին չափ սուլ ժամա-
նակի մէջ :

վերջերս ի նեթզեհմ կուի մը պատահած
էր կաթողիկոներու և օրթոսոքսներու միջեւ
սանդուզիսի խնդրոյ մը առժիւ որ կ'երեւի
թէ կարեւոր առանձնաշնորհում մը կը կազմէ :
Այս մասին հետեւեալը չկը կարդամք Փրան-
սական թերթի մը մէջ . « Այս անկարգու-
թեան առաջքն անմիջապէս առնուեցաւ , բայց
ըստզներ կան թէ եղած կարգադրութենէն
ոչ Ֆրանսա գոհ մնաց և ոչ Ռուսիա , և թէ
այս վերջինն մանաւանդ վշտացած էր Փրան-
սական դեսպան Պ. Մօնդէսկիլլյոի միջամտե-
լու եղանակին : Իրողութիւնն սա է թէ եր-
կու տէրութիւնք իրենց բարոյական շահերն
պաշտպանել աշխատած են : Ֆրանսայի դես-
պանը աւելի մեղմ կերպով պիտի վարուէր ե-
թէ չը վախնար որ արեւելցի կաթողիկոներու
պաշտպանութեան մասին իւր ունեցած թու-
լութիւնը դժգոհութեան տեղի տար ի Հը-
ռովմ , դժգոհութիւն՝ որմէ քաղաքականա-
պէս օգուտ քաղելու պատրաստուէին գուցէ
Աւստրիա-Հունգարիա , Իտալիա և նոյն իսկ
Գերմանիա , իւրաքանչիւրն իւր հաշոյն ։
Բայց մեր Պոլայ թղթակցին տուած տեղե-
կու թեանց նաև ունեցած բեթուէմի աւ և նաև ինն

գժուաթիւն չէ պատճառած երկու տէրութեանց մէջ : Ինչ ինչ քաղաքական շրջանակաց մեջ, թէրևս փափաքողներ կային որ այս խընդիրն՝ որ Ս. Տեղեաց հին Խսդիւրը կը յիշեցնէ գէշ երևոյթ մասնէր : Բայց երկու տէրութեանց Խորհրդարանք և իրենց գեսապանք անոնց փափաքը տեղը ըլ տարին : Յուսալի է որ Պաղեստինի կրօնական և քաղաքական պէտ տերուն տրուած հրահանգներն կամ մանաւանդ պատուէրներն արգիլեն յապագային նմանօրինակ գէսաքի մը նորոգումն : »

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Կիլիման, 46 յունիս 1891 · — «Կիւրինին
նկատմամբ առաջին յօդուածովս գրեցի փոքր
ինչ, բայց կը աեսնեմ որ իւր թերի կողմերն
ունի : Կիւրին իւր տեսակին մէջ բաւական
վաճառաշահ քաղաք մի է . հոս գործ կըլլայ
մեծ մասամբ գօտի վերայ՝ լարոնի, քիթի-
րէի, բուրդի, արիօնի, մորթիներու . գորգե
և կապերտի վրայ ալ գոհացուցիչ գործեր
կըլլան և պակաս չեն : Ուրժացի բանիրներն
այս երկրին համար օգտակար վաճառաշահն ե

օրհնութիւններ են . այս տարի եկան իրր
200000 արջառով ամառել ու դառնալու :
Բուրգի վեց օյսան 32 դահեկանի վաճառե-
ցին : Մայիսի մէջ անընդհատ անձրև տեղաց
այս տեղեր՝ 2-3 հատ նշանաւոր այգիներ
կան խաղողի՝ որ այս տարի առատ խաղող
ունին . ուրիշ 100 էն աւելի այգիներ ալ կան
տնկուած որ գալ կամ միւս տարին պիտի
պալարերեն . ապագ ային մեծ օգուտ կը խոս-
տանան . կան նաև մի քանի նշանաւոր ճերի-
լիկներ :

Այս տարրուան նորաշէն Համիթիկէ Զարը-
սին որ Մինասեան պանդոկի առջևն է, նոր
փայլ մը տուաւ քաղաքին, որոյ պարծանք է
նաև նորակառոյց Բուժիկէ մէքրէպին՝ որ
նախորդ տեղակալ Բէջիս պէյի կրթամի-
րական գործոց արդիւնքն է: Նաև Զախ-Զո-
րի և Գալաթէվիչի ազդկանց վարժարաններն
առաջնոյն մէջ ասեղնագործութենէ զատ գորգ
ալ կը շնուի բաւական լաւ:

Կիւրինի ամենառավազը եղանակ ու ժամանակն է այժմ, պարտէ, զներն կը յիշեցնեն Ադենական դրախտան՝ որուն պէտք է փափաքի ամէն հոգի:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Պատօնաբաւչութիւնն . . . Վճռաբեկ ատե-
նին անդամ անուանեցաւ իսմայիլ Նիզամի
պէջ, անդամ Պոլսոյ գատարանին : — Պոլսոյ
գատարանին անդամ անուանեցաւ Գատրի է-
ֆէնտի, կեղրոնական նախակ Կարնոյ նահան-
գին : Կարնոյ նահանգին կեղրոնական նա-
խակ անուանեցաւ Մշհէմէտ Վէճիկ էֆէնտի
նախորդ նախակ Այտընի :

Ասիֆնանք եւ պատուանչանք . — Միբիւ-
լիւմէրայի աստիճան և Բ . կարգի Օսմանիյէ
պատուանշան տրուեցաւ Համիտիյէ հեծելա-
գունդերը կազմող Հայտէրանլը Աշխրէթի ցե-
ղապետներէն Հիւսէյին , Հաճի Թիմուր ու
Էմին փաշայներու և Միլլի Աշխրէթին ցեղա-
պետ Թէմավիզատէ Խարահիմ փաշայի : — ԸՍ-
թապլը Ամիրէ Միւտիրլիկի աստիճան և Գ .
կարգի Օսմանիյէ պատուանշան՝ Զէրիդանլը
Աշխրէթին ցեղապետներէն Գոլիխան աղայի :
— Մթապլը Ամիրէ Միւտիրլիկի աստիճան՝
Հայտէրանլը Աշխրէթին ցեղապետներէն Մէհ-
մէտ Սատըգ աղայի : — Լիագաթի ոսկի շքաղ-
րամ՝ Սպարապետ Բարձր . Ալի Սահիպ փաշա-
յի : — Օսմանիյէի և Մէհմտիյէի այլ և այլ
կարգի պատուանշանք՝ Համիտիյէ հեծելա-
գունդը կազմող Հայտէրանլը , Միլլի , Զէրի-
դանլը , Ատմանլը , Միքօրի , Թաքօրի , Միլան
Շէմսիքի , Շէքեաք , Ճիրանլը , Շիեօլը և Կի-
եօլը աշխրէթներու ցեղապետներէն 56 ան-
ձանց : Միր-իւլ-իւմէրայի աստիճան՝ Կարնոյ
երևելիներէն Մէհմէտ փաշաղատէ Ահմէտ պէ-
յի :

— Կայս. հրամանաւ որոշուած է թօլիցանիք-ներէ առնուելիք տարեկան արտօնագրի ժախուց $\frac{1}{10}$ 10 նոյն արհեստաւորաց ժողովին թողուլ՝ անհրաժեշտ ծախուց փոխարէն :

— Հէյաէլի կղզւոյ նաւային վարժարանին
համար ճաշարանի յատուկ շէնք մը պիտի շի
նուկ 16400 դրչ ծախքով։

— Առողջապահական ժողովն որոշած է
Քլազօնէնի մաքրանոցին մէջ, մերձ ի Զմիւռ-
նիա, Կէնէսթի և Հիրչէրի գրութեամբ մաք-
րառենեակներ հաստատել, Պէտք եղած գոր-
ծիներն յանձնարարուած են ի Փարիզ:

